

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.297 van 27 juni 2000
in de zaak A. 59.132/VII-12.680.**

In zake : Jozef BLOMMAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef BLOMMAERT op 27 juli 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 27 april 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij het beroep dat hij had ingediend tegen het besluit van 30 juli 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de gedeeltelijke weigering van de vergunning voor het uitbreiden en omvormen van zijn bestaande varkenshouderij, gelegen aan de Grootveldstraat 2b te Pittem-Egem, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 6 september 1999
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van de verzoeker;

Gelet op de beschikking van 27 maart 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 mei 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
P. VAN WESEMAEL die, loco advocaat M. DENYS verschijnt
voor de verzoeker, en van advocaat M. BRUGGEMAN die,
loco advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Feiten

Overwegende dat de volgende feitelijke
gegevens van belang zijn :

1.1. De verzoeker baat een varkenshouderij uit te
Pittem-Egem op het voormelde adres.

Hij beschikt daartoe over een door het
college van burgemeester en schepenen van de gemeente

Egem op 7 januari 1975 verleende vergunning voor drie stallen met telkens 500 varkens, en dit voor een termijn van dertig jaar, alsmede een aktename, op 7 augustus 1992 verleend door de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen en geldend als vergunning voor de opslag van 1.169 m³ mest.

1.2. Op 29 augustus 1991 dient de verzoeker bij de bestendige deputatie een vergunningsaanvraag in voor de omvorming en uitbreiding van zijn inrichting om te komen tot een varkensfokkerij voor het houden van 972 zeugen en beren en 2.700 biggen jonger dan tien weken, de bijhorende opslag van 4.842 m³ drijfmest, 20.000 liter stookolie en 80 ton voeder, en electromotoren met een totaal geïnstalleerd vermogen van 51,14 kW.

1.3. De gevraagde vergunning wordt op 30 juli 1992 geweigerd, behalve dan wat de bovengrondse opslag van 10.000 liter stookolie betreft.

1.4. Op 24 augustus 1992 tekent de verzoeker beroep aan tegen dit weigeringsbesluit.

1.5. De in het kader van de beroepsprocedure verleende adviezen zijn overwegend ongunstig.

1.6. Op 27 april 1994 wordt het thans bestreden besluit genomen. Het beroep wordt ongegrond verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Het besluit is gestoeld op de volgende motivering :

"Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mest-productie na omvorming van de inrichting zou toenemen van 5000 kg P₂O₅ tot 13.913 kg P₂O₅, respectievelijk van 9910 kg stikstof tot 25.021 kg stikstof, wat een toename is met een factor 2,5 à 2,8; dat vanuit oogpunt van ecologische aanvaardbare mestuitspreiding en steunend op de bemestingsnormen vastgesteld door het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door

meststoffen, voor de nieuwe hoeveelheden in de inrichting geproduceerde mest een oppervlakte cultuurgrond is vereist, afhankelijk van de teelten, van minstens 70 ha, dat in het ongunstigste geval zelfs 93 ha grond vereist is;

Overwegende dat volgens het advies verstrekt door de Vlaamse Landmaatschappij op 6.12.1993 deze inrichting in het verleden, wat betreft de mestafzet en de aangifte bij de Mestbank, in onvoldoende mate voldaan heeft aan de bepalingen van het Mestdecreet, dat het bedrijf in totaal 26,55 ha grond in eigendom, in pacht of onder afzetcontract heeft, dat deze gronden niet gespecificeerd zijn met de bijhorende kadastrumnummers; dat rekening houdend met een bemestingslimiet van 200 kg P₂O₅ per ha, deze beschikbare grondoppervlakte niet voldoende is voor een verantwoording van de mestafzet; dat er nog een mestoverschot blijft van 8603 kg P₂O₅; dat de aanvraag bovendien resulteert in een niet-gesloten bedrijf van 972 zeugen";

2. Gegrondheid van het beroep

2.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat deze als volgt kunnen worden weergegeven :

2.1.1. Het eerste middel is genomen uit de schending van "de artikelen 3§1, 4§1, 5, 7, 8, 11 en 14 van het mestdecreet van 23 januari 1991, uit de schending van de artikelen 10, eerste lid en 11, eerste lid van het ARAB, uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen, en uit de schending van het rechtszekerheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Het bestreden besluit weigert de vergunning voor de omvorming van het bestaande bedrijf, stellende dat de aanvrager niet bewijst te zullen kunnen zorgen voor een adekwate en milieuverantwoorde afzet van de geproduceerde mest.

De verzoeker wordt aldus geconfronteerd met weigeringsmotieven die volstrekt onvoorzienbaar waren.

Het bestuur kan de door de verzoeker -die daartoe overigens niet verplicht was- voorgelegde mestafzetdocumenten, met name onder meer de overeenkomst met een erkende vervoerder, niet zomaar terzijde schuiven. Door dat wel te doen, legt zij de bepalingen van het mestdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten naast zich neer.

2.1.2. De verwerende partij stelt in haar memorie van antwoord dat de vergunningverlenende overheid enkel een vergunning kan verlenen wanneer geoordeeld wordt dat de mogelijke risico's die de gevraagde exploitatie met zich brengt tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden gebracht.

Bij de beoordeling van vergunningsaanvragen voor varkenshouderijen wordt onder meer rekening gehouden met de milieu-effecten die tijdens de gehele looptijd van de vergunning kunnen worden verwacht. Daaronder valt ook de mestafzet op lange termijn.

De door de verzoeker voorgelegde mestafzetdocumenten in het kader van de burenregeling hebben slechts betrekking op één welbepaald transport en bieden geen enkele waarborg voor een ecologisch verantwoorde mestafzet op langere termijn.

Nu uit de door het bestuur ingewonnen adviezen is gebleken dat mestafzet ter plaatse een bedreiging zou betekenen voor de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater, kan niet staande worden gehouden dat het bestreden besluit willekeurig werd genomen.

2.1.3. In zijn memorie van wederantwoord doet de verzoeker in essentie nog gelden dat het bestuur niet het recht heeft om van een vergunningsaanvrager documenten met betrekking tot de mestafzet te eisen en het al dan niet voorhanden zijn van deze gegevens bovendien als voorwaarde te stellen voor de afgifte van de vergunning, wanneer geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling zulks toelaat of voorschrijft.

Het is pas bij de aanvang van de exploitatie van een vergund bedrijf dat kan geëvalueerd worden of de uitbating voldoet aan de vereisten gesteld door het mestdecreet;

2.2. Bespreking

Overwegende dat het middel gegrond is om de volgende redenen :

2.2.1. Uit de sub 1.6. geciteerde overwegingen van het bestreden besluit blijkt dat de weigering van de gevraagde uitbreiding voornamelijk is gesteund op het feit dat de vergunningverlenende overheid van oordeel was dat de verzoeker over onvoldoende cultuurgronden beschikt om de geproduceerde mest op een ecologisch aanvaardbare manier uit te spreiden.

2.2.2. De Raad van State is geen bepaling bekend die ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing voorschreef dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest.

Het meststoffendecreet van 23 januari 1991 bevatte op voormeld tijdstip geen regels met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag, noch

verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning. Blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zoals ze toen golden waren vier mestafzetmogelijkheden voorhanden : het opbrengen op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, tenslotte, afname door de Mestbank.

De overheid bezat derhalve niet de bevoegdheid om bij wege van het weigeren van een milieu-vergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 27 april 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij het beroep dat Jozef BLOMMAERT had ingediend tegen het besluit van 30 juli 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de gedeeltelijke weigering van de vergunning voor het uitbreiden en omvormen van zijn bestaande varkenshouderij, gelegen aan de Grootveldstraat 2b te Pittem-Egem, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.